

MUNKÁSSZÓ

DEMOKRATIKUS HETILAP

II. évfolyam. 30 szám.
Salgótarján, 1946. szept. hó 29

Egyes szám ára: 60 fillér.
Előfizetési ár: Egy hónapra 2 F 40 f
Negyedévre 7 forint.

Megjelenik minden VASARNAP
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Fő-utca 45. szám

Háboru vagy béke?

A világ érdeklődésének előterébe a párisi béketárgyalások állanak. És méltán. A közelmúlt óriási kataklizmái, tragédiái és soha nem látott bonyodalmái után a kétségbeesésig felizgatott emberiségnek egyetlen vágya van: békét találni, békére jutni, a jövő békés hajlékát megépíteni. Erre hivatott a párisi értekezlet a világ minden tájáról összesereglett képviselőjével.

De vajjon kielégíti-e a nagy érdeklődést az eredmény, melyről naponként számol be a világsajtó? A választ talán mindennel pontosabban megadja a világ sok millió újságolvasójának fanyar moslya, kiábrándító kémozdulata, innellyel a kíváncsian megragadott újságot félre teszi. Mert csak feszültségről, felvetett, de meg nem oldott problémákról, ki-kiujuló ellentétekről, merrev elzárkózásról és időnként burkolt fenyegetésekről olvashat de nem a megnyugvás, me-értés békét teremtő szavairól.

Eppen az imént a békeértekezletet egy frissen fenyegető hajótöréséről kellett tudomást szereznünk. A „négy nagy” hosszú és titokzatos hallgatása után egyszerre csak hivatalos, vagy inkább felhivatalos nyilatkozatok jelentek meg Londonban majd Washingtonban és utána a magyarázó, kimagyarázó, félremagyarázó nyilatkozatok erdeje és egyszerre lángbaborult a világ szeme, melyben egy újabb háboru tűzének a visszfénye villant fel. — Montgomery, majd Churchill, azután Trumann, ki így, ki úgy, az angolszász hatalmak sratégiájának központosságáról, az európai erők összevonásáról, egy új védekező magatartás szükségességéről nyilatkozott és csak a bátor Wallace merte szavát felemelni a fenyegetőzések és célozgatások ellen, nyíltan rámutatva a béke egyetlen útjára.

Hogy ki ellen irányultak a fenyegető hangok, hamar kiderült. Sztalin fölényes és méltóságteljes válasza egy percet sem késelt. A Szovjet-uniótól minden

háborus szándék távol áll. A béke megzavaróit nem a tömegekben, a proletáriátusban kell keresni, hanem a tőke hatalmasága között, akik a hátuk mögött a vas és tűz pusztító energiáit érzik és bizva a pusztítás alvilági hatalmában, tiltakoznak a mindenki békeje ellen.

Sztalin válasza mindenkit megnyugtatót és a lelkeket ismét a béke reménye szállotta meg. Egyelőre tehát elmúltak a félelem percek. Ez annál is inkább be kellett, hogy következ-

zék, mert jól tudjuk, hogy egy nagy háboru megindításához nagyarányú és modern anyagi felkészültség kell, erről pedig egyelőre szó sem lehet. De vajjon nem térnek-e vissza még ki tudja, hogy hányszor a kétely, a reménytelenség pillanatai? Nem kell-e vajjon újra és újra aggódni a béke sorsa miatt? Megnyugtathatnak-e bennünket a most folyó béketárgyalások, ha ezek valójában a titok sötétjében folynak és ha látjuk, hogy ott a mindnyajunk szabadságáról, jogáról, nemzeti és gazdasági létének biztonságáról egyelőre szó sem esik? V. Gy.

Új rend a fogyasztó közönség kenyérellátásában

A Közellátási Kormánybiztosság érdekes és követésre méltó kísérlete a közönségnek állandóan jó kenyérral való ellátására

Az utóbbi hetekben a salgótarjáni kenyér minősége feltűnően romlott. A fogyasztó közönség minden rétegéből jöttek panaszok a hatósági kenyérnek sokszor ugyszólván ehetetlen voltáról. A salgótarjáni Közellátási Kormánybiztosság, megértve a panaszokat, de megértve a küzdelmet is, melyet a pékeknek a sokszor rosszminőségű liszttel kell folytatni, érdekes és követésre méltó kísérletet tett a hibák és panaszok jövőben való kiküszöbölésére. Szeptember 21-én rajtaütésszerűen mintákat szerzett a kereskedésekben árusított kenyerekből, majd a szemlére és megbeszélésre meghívta az érdekelt pékeket, a salgótarjáni malomtulajdonost, a rendőrség egy tagját, a helybeli sajtó képviselőjét és a fogyasztóközönség képviselőjét. A MNDSZ három vezető személyiségét, Oczel Jánosnét, Pála Károlynét és Takács Albert Bélánét, az MNDSZ budapesti vendégét.

A kóstolópróba kitűnően sikerült. A négy salgótarjáni pékmester jól vizsgázott. Mindenikük kenyere elismeréreméltóan megfelelő volt. Murguly Sándor, a salgótarjáni iparmedence közellátási kormánybiztosa rávilágított az ellentétre, mely a korábbi hetek kenyere és a bemutatottak között észlelhető volt. Az elmúlt hónapokban a kenyérliszt egységes neve dacára éppen nem volt egységes. Budapesten már a múlt év novemberében árpával és kukoricával keverték a kenyér búzalisztját, június óta pedig a salgótarjáni lisztből is nagyobb mennyiségű árpaliszt volt. Ez tette a kenyeret sokszor rosszminőségűvé. A mostani jobbminőségű kenyér titka a jóval kisebb mennyiségű árpaliszt, mely a következő évtől teljesen ki fog maradni és így tiszta búzalisztból sült kenyert

fog fogyasztani a salgótarjáni közönség. De hogy ez az elkövetkező időkben valóban biztosítva legyen — fejtette ki a továbbiakban Murguly Sándor kormánybiztos — szükségesnek láttam a mai megbeszélés összehívását, melyen a termelők, az érdekelt hivatal és a nagyközönség a demokrácia irratlan törvényei szerint találjon egymásra, adja elő panaszát, keresse az esetleges hibák kiküszöbölésének módját és száljon szembe a hibákkal, melyeket akár egyesek, akár mások elkövetnek. A közellátási hivatalnak, nézelem szerint nemcsak a termények beszerzése a feladata, hanem a fogyasztási termékek mennyiségi és minőségi ellenőrzése is. És ezt a legbiztosabban éppen az érdekelt fogyasztó közönség bevonásával lehet elérni. Sok függ természetesen a liszt minőségétől is. E tekintetben Salgótarjánnak nincsen panassa. A Cserháti féle malom a felszabadulás óta kitűnő és minden elismerést megérdemlő módon dolgozott. Sok vad hangzott el ellene, melyek következtében két ízben is kellett vizsgálatot tartani, a vadak azonban mind megdőlték. A malom tulajdonosa minden áldozatot meghozott a közért és ha ma közérdek a malmok közszélesítése, ez a malom gyakorlatilag a felszabadulás óta ennek a gondolatnak megfelelően szolgáltatta a közlelmézést.

A megbeszélést Takács Albert Béla, közellátási miniszteri biztos és Janitzky Sándor, közellátási felügyelő zárták be, akik hangsúlyozták a fontos szerepet, melyet a közellátásban a malom és a sütőipar tölt be és felhívták a jelenlevő malomtulajdonos és pékmesterek figyelmét hivatásuk lehető leglelkiesmeretesebb betöltésére.

Széljegyzetek a „B” listázásokhoz

A „B” listázások a közhivatalokban többé kevésbé lezajlottak. Nem hiszük, hogy van hivatal, ahol teljesen meg lennének elégedve vele. Ugy indult az egész, mint hatalmas csapás a közhivatalokban bujkáló reakció ellen és úgy sikerült, mint ha a demokrácia és a reakció kompromisszumot kötött volna benne. Ez természetesen nincs így, mert a tűz a vízzel nem köthet kompromisszumot, de tény az, hogy súlyos hibák estek a „B” listázások alkalmából és vannak olyanok, akik ezekből a hibákból ellentétet akarnak kovácsolni a két munkás párt között. Vagyis akad a testvérpártban felelős tényező, aki a hibákért nyíltan a kommunista pártot teszi felelőssé.

Hogy ezek a hibák tényleg léteznek, engedjessék meg nekem, hogy néhányat, — mondjuk a vasutak történetek közül — felsoroljak. A vasutaknál sok olyan alkalmazottat tettek „B” listára, akik nyugaton nem voltak, akiket simán igazoltak, és akik semmi bűnt sem követtek el a demokrácia ellen. De ezzel szemben megmaradt az állásában olyan ember, aki nyugatra menekült, az igazolói bizottság egyhangúlag „állásvesztésre” ítélte (ez nem sajtóhiba!) sőt topásért is fel volt jelentve a rendőrségen. Vagy: „B” listázták azt a vasutast, akit, mint bebizonyosodott, kényszerítettek arra, hogy nyugatra menjen. Az viszont, aki kényszerítette, megmaradt a szolgálatban, sőt bizalmi állásba helyezték.

Ha a helybeli testvér párt nekünk, kommunistáknak rója fel az effajta hibákat, azt nagyon rosszul teszi. Ha a két munkás pár között nézeteltérés van, úgy tűnik fel nekem mintha valaki a háttérben kárörvendően nevetne.

t. p.

Exportálással és importálással foglalkozni óhajtó gazdák figyelmébe

A Tiszajobbparti Mezőgazdasági Kamara felhívja a mezőgazdasági termékek és ipari cikkek kivitelével és behozatallal foglalkozni kívánó gazdák figyelmét, hogy adataikat a Magyar Kikereskedelmi Igazgatóságnál, Budapest, V. ker. Szemere u. 6. III. 13. ba adékitalanul jelentsek be, mert a jövőben behozatali vagy kiviteli engedélyt csak az a gazda fog kapni, aki adatait bejelentette, illetve a Kamaránknál is rendelkezésre álló, vonatkozó kérdőívet kitöltötte és a kérdőívben foglalt kérdésekre válaszait megadta.

Üveggyári MaDISz est

A salgótarjáni üveggyári Madisz szervezet nagysikerű estét rendezett a tagok és hozzátartozók számára az elmúlt hét vasárnapján este 8 órakor.

Az est a himnusz hangjaival kezdődött, majd László Géza Madisz elnök üdvözölte a megjelenteket és a színpadon felsorakozott acélgári Madisz színgárdáját Visnovszky László acélgári tanítóval az élén, aki az ottani Madisz vezetője.

Ezután kezdetét vette az előadás. Bolyos László nagysikerű szavazata után Visnovszky László 3 egyfelvonásos színdarabja (Kuglóf, Éjféli után és a Házasság) valamint egy bohózat kerültek színre. A közönség sokat mulatott és lelkesen tapsolt a szerzőnek valamint a vendég színgárda kiváló szereplőinek, akik már is hírnévre tettek szert eddigi szerepléseik folytán városunkban.

Az előadás alkalmával KENÉZ FERENC a megyei MaDISz elnöke tartott egy igen aktuális megávalragadó, nagysikerű ünnepi beszédet. A jól sikerült műsoraszámok után a budapesti Madisz központi kiküldötté beszélt, majd a himnusz hangjaival ért véget a jól megrendezett és nemes kulturmunkáról tanubizonyítást tett előadás.

Utána táncmulatság volt az éjféli órákig.

Lakás öh!...

Lakás nincs a városban, a lakáshivatal küzd a lakásigénylőkkel. Több mint 150 igénylőt nem tud kielégíteni, ugyanakkor a salgótarjáni Bányakapitányseg épületében a bányakapitány ur dr. Csillag a szuterénben egy szoba konyhás lakást használ sertés ólak és baromfi ólak.

Milyen felfogás kell ahhoz, hogy ilyen súlyos lakáviszonyok között valaki egy lakást elvonjon az arra ráutaltaktól a inkább sertést és baromfit tartson benne, mint embernek átadja arra bivatkozva, hogy az iparügyi miniszter ur nem fog belemenni, hogy itt idegen ember lakjon (Nem hisszük, hogy az iparügyi miniszter ur erről tudomással bírjon.)

Tudtunkkal a lakáshivatal fel is szólította Csillag urat (aki úgy látszik a csillagok közt jár) a helyiség kiürítésére és lakás céljára átadásra, de eredménytelenül.

Kit érez a bányakapitány ur a háta mögött hogy így jár el? Vagy azt tartja „Demokratikus, Szocialista” cselekedetnek? Lehet, hogy így gondolja, de mi másképp gondolkozunk, mert mi csakugyan demokraták és szocialisták vagyunk.

Tü.

Rendőrségi hírek

A salgótarjáni rendőrkapitányság felhívja a vadászok figyelmét a következőkre:

A belügyminiszter ur mindazon vadásztársulati tagok részére, akik akár a belügyminisztérium illetékes osztályától vagy pedig az illetékes vármegyei rendőrfőkapitányságtól 1945 és 1946 évben fegyvertartási engedélyt kaptak, érvényes vadászieggel rendelkeznek és a fegyverüket a megjelölt rendelet értelmében az első foku rendőrhatalóságnál vagy rendőrbiztonságnál bejelentették és a bejelentésről sorszámmal ellátott igazolványt kapnak, megengedi, hogy további rendelkezésig 1946 október 31-ig vadászhassanak.

Az acélgári szakszervezet figyelmébe!

Az elmúlt időben az ipari nagyüzemekben a szakszervezet vezetőségének igen sok dolga volt üzemek helyreállítás terén, melyet a dolgozó munkássággal együtt végezett. Minél jobban a termelés szolgáltatában állították a gépeket, annál nagyobb munka hárult a szakszervezet vezetőségére. Jött az infláció, a kollektív szerződés, mellyel minden esetben meg kellett birkózni a dolgozó proletároknak. Bizony nem voltak szép fiúk a vezetők a munkásság előtt, pedig a dolgozók érdekeit képviselték a képviselik.

A szakszervezeti vezetők az ipari üzemekben ezideig tul egyoldaluan dolgoztak, mert az üzem újjáépítésére és a termelésre helyezték a fókust. De ma már nemcsak gazdasági kérdések,

hanem szociális problémák is vannak így az acélgári túrheterellen közegészségi állapotokra hívjuk fel a szakszervezeti vezetők figyelmét. A gyár területén a WC-ék borzalmas állapotban vannak, kész járványterjesztők. Pedig ma elég sok fertőző betegség kórokozója az emberiség. A fürdőkre is több súlyt kell helyezni. Meg kívánja ezt a munka folytonossága és a munkásság is. Aki dolgozik, annak egészsége most főképpen szüksége van, hiszen táplálkozása sem kielégítő még, s így könnyen hajlamos a betegségre. Ma pedig egészséges dolgozókra van szüksége a társadalomnak.

Munkás-paraszt egységet!

ORSZÁG—VILÁG

A pozsonyi hídfő kérdését tárgyaló bizottság meghallgatta a magyar delegáció előterjesztését Kertész István ismertette a magyar álláspontot és rámutatott arra, hogy Csehszlovákia kizárólag stratégiai okokból követeli az őt felut, amint hogy e célból 1919-ben a Fertő-tó északi csücskéig terjedő területet követelte, amit az akkori békekonferencia megtagadott tőle.

A londoni New Statesmann and Nation című hetilap értesülései alapján tudni vélük, hogy Csehszlovákia és Magyarország között bizonyos kompromisszumos megoldás jönne létre, amely szerint a pozsonyi hídfő három falujának Csehszlovákiához való csatlakozása ellenében Magyarország néprajzi jellegű bányakapitányseg kapna, amely a Csallóköz egész területére kiterjedne. A hírt a legnagyobb fenntartással kell fogadni, mert a tárgyalások folyamán

nem merült fel olyan momentum, amely ezt megerősítene.

Groza román miniszterelnök legutóbbi beszédében megállapította, hogy az erdélyi döntés kötelezi Romániát, hogy a magyarságnak is teljes egyenlőséget és szabadságot biztosítson. Eppen ezért visszautasítunk minden nemzetiségi gyűlölködést szító revizionizmust. Válasz nélkül hagyunk minden olyan kibívást, amely a határainkon belül működő román reakció részéről bennünket ér — mondotta Groza.

Trumann elnök Averei Harrimant nevezte ki Wallace utódjává kereskedelmi miniszterré. — Harrimann Moszkvában és Londonban volt az Egyesült Államok nagykövete Wallace-nak egyébként, aki a világbeke mellett szállt síkra, egyre több híve lesz lemondása óta.

MNDSz közlemények

Rohammunka az iskolásgyermekekért. Vizslás községben az MNDSz vezetősége és annak tagjai, megértve a gazdasági helyzet nehézségeit, rohammunkával rendet teremtettek az iskolában és a tanítói lakásban, hogy a gyermekek megkezdhesék az iskolai tanítást rendes időben. Faradtságot nem ismerve dolgoztak, dacára annak, hogy késő este érkeztek meg a mezőre. Munkájuk nem volt hiábavaló és elismerést érdemel. Legyen ez a példa azoknak az asszonyoknak, akik még ezideig nem vettek ki részüket az ország újjáépítéséből és a demokrácia megerősítéséből.

Segítsük a hazatérő foglyokat. Napról-napra lázas irgalmatlanul él az asszonytársadalom. Vajon jön-e ma haza hadifogoly? és a legnagyobb örömeikre meg lehet állapítani, hogy naponta nemcsak a mi kis városunkba jönnek haz a szerető után vágyó édesapák, hírvérek, testvérek és gyermekek, hanem városunk környező kis falucskáiba is. A reggeli és esti vonatnál 4-5 hadifogoly tér haza naponta. A megérkező hadifoglyokat érdeklődő tömeg veszi körül, hogy vajon az ő hozzátartozójáról nem tud-e mondani valami megnyugtató hírt. A beszélgetés során az idő eltelik és már éjféli jár, amikor a hadifogoly megzabadozik a tömegtől, pedig még 30-40 km ut áll előtte, hogy hazaérjen. Felmerült tehát a kérdés, hogy hazatért hadifoglyainkat illőbben kellene fogadnunk. A Magyar Kommunista Párt helyi és járási szervezete elhatározta, hogy ro-

hammunkával megszervezi és felállítja a hadifogoly konyhát. A munkához szept. 2-án reggel négy szorgos kommunista asszony hozzáállott és tüzhelylyel, edénnyel, élelemmel felszerelt konyhával várták az aznap este megérkező hadifoglyokat is, azóta minden nap feradságot nem kimélve reggelitől estig végzi a négy asszony a munkát. Hála köszönetet mondunk itt azoknak kik a hadifogolykonyha felállításához hozzájárultak. Salgótarjáni városházáról Blánár Sándor, Boros Antal, Kun Barnabás, a Kormánybiztosság, a Hangyászövek, Vizslás község, Karancsalja, Rónabányatelep, Üveggyár, Gápgyár, Janosakna, Kalocsai Jánosné, Köhn Lipót, Lévai Józsefné bányászasszony, Kosléder Ignác, Solyom Jánosné, Nemzeti Segély.

Községi tulajdonba kell venni a malmokat!

Kosárlabdázók estje

A SSE kosárlabda szakosztálya az acélgári olvasóegylet színháztermében szombat és vasárnap egy nagy szabású táncra egybekötött műsoros estet rendezett saját sportköltségeinek a fedezésére.

Az esten igen szép számú hallgatóközönség gyűlt egybe.

Az egyes számokat a Petőfi Gárda és a Madisz tehetséges műkedvelői adták elő nagy sikerrel.

A kiséző zenét Kraicsi Lajos vezényletével a Szürke Fiúk zenekara szolgáltatta.

V. L.

Válasz a Békéscsaba-i MaDISz cikkekre

A békéscsaba-i Madisz vezetősége az üveggyári pártiszervezet szemléletét összehasonlítva nem volt az acélgári pártiszervezettel, sőt még az acélgári Madisz vezetőkkel sem érintkeztek. Kutatóink olyan értelemben nem, hogy kerülünk hozzá a haza utazás költségeihez. Nyugodt lehet az üveggyári pártiszervezet elkövetése, ha az acélgári vendégül fogja látni hasonló egyesületet, nem fogja elküldeni őket az üveggyári pártiszervezethez utköltiséget szerezni. Nem azonosítjuk magunkat a szeptember 14-én „MUNKÁS SZÓ”-ban feltüntetett 90 forintos támogatással.

V. Á.

Kedves Ifjuság!

Megnyílt az új iskolaév, a szülőknek komoly gond a drága tankönyvek és felszerelések mennyiségének beszerzése. Ennek ellenére mindent elkövetnek a szülők és valóra i yekeznek váltani azt a sok-sok kíváncsiat, mit az iskolába járó diák-fiú megkövetel, mert azt mondja „csak úgy tanulhatok, ha bővenmegvan minden hangszerem”. Ez igaz. De arról egyelőre szokjatok le, hogy vásárláskor főleg azokat a tárgyakat vessetek meg szüleitekkel. A forint kevés. A beszerezni és pótolni való dolgok, mik szintén a szülők gondját jelentősen emeli, állandóan nő. Legalább az a járuljatok a gondok apasztásához, hogy ti az iskolát tudást minél kisebb kiadásokkal szerezzétek meg. Az iskolaév kezdetén a szülők bizony sokszor vizsga elé állítják őket, mert olyan kérések megoldását adjátok számukra, ami bizony a mai nehéz helyzetben nem könnyű feladatot valóra váltani. De mégis legtöbb esetben a feladatot tett követi és a kérés valóra válik annak reményében, amit töletek viszont várnak, hogy tanuljatok, mert a legnehezebb feladatot is meg lehet oldani. Ez az iskola példa az utirányt részben megadja számotokra, mert a nehéz feladatok sikeres megoldása után öröm tudomásul venni azt, hogy megoldódott a számtalan sok feladatból most egy, melyet követ a többi. A tanuló ifjuság kötelessége, hogy az elindított uton jól haladjon és habozni ne adjon, hogy az iskola év elején a szülők komoly gondja nem volt hiába való és a legjobb bizonyítvánnyal lepi meg majd kedves jó szüleit, mi a legnagyobb elégtétel részéről. Ennek reményében induljon a tanuló ifjuság, hogy tanuljon és később taníthasson, mert a mai kor „A DEMOKRÁCIA” nagyobb tudást és tehetséget kíván, mint a múlt bűnös korszak. Demokráciában élni szép, élni jó, csak tudni kell. Előre a tettek mezején, mert a tudás az hatalom.

Egység!
László Géza.

Tehetségkutató kiállítás

A Munkás Kulturszövetség és a Madisz felhívja mindazokat, akik hivatalos foglalkozásukon kívül rajz, festés és szobrászattal foglalkoznak, hogy munkáikat október 10-ig a bányai Madiszba hozzák el, ahol a kiállítás előtt bíráló bizottság tekinti meg.

A kiállításon szereplő legjobb művek díjazva lesznek.

Részletesebb tájékoztatást békéscsaba péntek délutáni 3-6 óráig a bányai Madiszban.

A Mátravidéki Erőmű ujjáépítése

Az erőmű üzemi pártszervezete az MKP III. kongresszusán javasolja a vármegyének egyik legnagyobb problémáját, az erőmű ujjáépítését. A pártkongresszustól kell, hogy kiinduljon az a dinamikus erő, amely a Mátravidéki erőmű ujjáépítését elindítja. Valami a műszaki megoldásból is, a gyorsaság szempontjából pedig a mai kor követelményeinek és az ország ujjáépítésének legjobban megfelel.

A háború után részben a barci cselekmények miatt, részben pedig a jóvátételi kötelezettségeink miatt egyedül a bányai erőmű maradt meg az ország legnagyobb erőművei közül építésben. Fővárosunkat és az iparunk áramellátását a mi körülmények között nem tudjuk biztosítani, tekintetbe véve azt, hogy sok erőmű kényszermegoldásokkal tart fenn üzemeltetést. Ha ezeket a kérdéseket megvizsgáljuk, megállapításunkat egy mondatban foglalhatjuk össze: "Országunk áramellátása katasztrofális."

Nem hagyhatjuk figyelmen kívül azt, hogy a Mátravidéki Erőmű, üzeméhez az egyéb tüzelési célokra nem használható olcsó lignitet használja fel és drótkötél-pályán szállítható az erőműből, amiért is naponta 350 darab vasúti kocsi szabadult fel és évente 1 gépegység után is már 140 000 tonna jóminőségű dorogi szénnek egyéb célokra való felhasználását teszi lehetővé.

Már is olyan érveket hoztunk fel, amely az erőmű ujjáépítését nemzeti gazdasági szempontból legsürgősebbé és elengedhetetlenné teszi.

Az erőműnek üzemanyaggal való ellátása céljából Pernyepusztán, amely közvetlen az erőmű mellett van, lignit bányát tár fel, amely bánya kb. 2000—2500 bányász foglalkoztatna. Az építkezés késedelmé miatt a bányaberedések és tárnák tönkre mennek és karbantartásuk a szakértők szerint is igen költségesek.

Ma, amikor országunk természeti javakban roppant szegény, különösen szén és egyéb tüzelő anyagokban, tehát nem engedhet meg, hogy ilyen érték egyszerűen elpazarolódjék, kárba vesszen. Ezeket a tényeket azért kellett mind felsorolnom, hogy a kongresszus tagjai lássák, hogy milyen hatalmas létesítményről van szó és mennyire lendítené fel országunk ujjáépítését, gazdasági helyzetét.

Mi be akarjuk bizonyítani itt a kongresszus előtt azt, hogy a Mátravidéki Erőmű ujjáépítése van olyan fontos az országra nézve, mint a vasút, a hid, a posta és egyéb létfontosságú üzemek és létesítmények. Eddig a jelszó pártunk részéről az volt, hogy: "Arccal a vasut felé!" Minden célunk az, hogy új jelszót mondjon ki pártunk, azt hogy: "Az elektromosság egyenlő: iparfejlesztés, többtermelés, kultúra."

Meg kell jegyeznünk, hogy a Mátravidéki Erőmű három nagy gépegységből állt, ezen berendezést a jóvátételnek adtuk át. Ezen lezárási munkák ez év április hó elején befejeződtek. Augusztus hónapban befejezték a gyárak a még hiányzó és tartalék alkatrészek gyártását, illetve szállításának túlnyomó részét. De ezt megelőzőleg is előzetes tárgyalásokra mód nyílt, sőt 1945 végén és ez év januárjában az ujjáépítésre vonatkozó akcióját már megindította. Azonban azt tapasztaljuk, hogy az erőmű építése az illetékes fórumok előtt nincsen úgy kezelve, mint ahogy az erőmű fontossága azt megkívánná.

Nincs pénzügyi fedezet rá, nincs nverseny a gyáraknak a jóvátételből felszabadult gépi kapacitása ezen munkákra nincsenek beállítva. Ezek az

okok mind az erőmű ujjáépítését lassítják el. Pártunk országunk ipari fellendülését, továbbá a dolgozók élet-színvonalának felmérését tüzte ki zászlajára, tehát ezen célunk alapján az elektrifikálás munkáját is pártunknak kell megindítani. Most szinte magától kirázkodik ez az alkalom.

A Mátravidéki Erőmű kommunista tagjai egytől-egyig meg vannak győződve arra vonatkozólag, hogy a kongresszus tagjai közülük teljességgel támogatni fogják. Meggyőződésünk még az is, hogy a legfelsőbb pártvezetőségünk pedig ezt a kérdést valóra is váltja.

Olvasd a munkássajtót!

A volgai rakodómunkás utja

Irta: Ovcšinikov Vaszilij

Kazán és Szimbirszk (ma Uljanovszk) között, a Volga jobb partján Tyetyjusi városkában élt Kamaj Hamir tatár rakodó munkás. Fia, Gilim, apja nyomán szintén rakodó munkás lett. De Gilim nem elégedett meg ezzel. Sikertült neki beiratkozni az orosz-tatár iskolába, ahol a munka folytatása mellett tanult.

Sok fáradsággal, leküzdve az akadályokat, sikerült bejutnia a tatár tanítóképzőbe. Ez 1916-ban volt. De a család nehéz anyagi helyzete nem engedte meg a tanulást. Gilim útra megkezdte rakodó-munkáját Tyetyjusa kikötőjében.

Az októberi forradalom Oroszországban megnyitotta a művelődés útját a paraszt és munkás ifjuság, köztük Gilim előtt is. Három év alatt elvégezte a tatár tanítóképzőt és megszerelte az elemi iskolai tanítói oklevelet. Ekkor az "Emcsa" (Munkás) című tatár újságnál kezdett dolgozni, de hamarosan be kellett vonulnia a Vörös Hadseregbe.

Amint leszerelt beiratkozott a tomszki egyetem vegyészeti fakultására. 1926-ban Kamaj Gilim elvégezte az egyetemet. Mikor diplomáját megkapta felajánlották neki az organikus vegytan tanársegédi állását.

Egy év múlva Kamaj Gilim vizs-zalért bázisába, a Tatár Köztársaságba, hol a kazáni egyetem organikus vegyi tanszékén, Arhuzov Alexander tanár mellett lett tanársegéd. A fiatal munkás kutató munkái sikerrel jártak. A Kazánban megtartott ötödik Merdel-

son kongresszuson érdekes beszámolót tartott.

Gilimet rövidesen tudományos megbízatással küldi az állam külföldre. Az ifjú tudós megismerkedik a nyugati tudósok működésével és eredményeivel. 1930-ban, visszatérve külföldről, a vegyi intézetben docensnek nevezik ki. Egy év múlva pedig megkapja tanári kinevezését s a katedra vezetését.

1935-ben a volt volgai rakodó munkás az ország egyik legrégebbi egyetemének, a kazáni egyetemnek a rektora.

1945 évben Kazánban megnyílt a Tudományos Akadémia titkja. Doktor Kamaj lesz a tudományos titkár. Kamaj Gilim működése alatt 32 tudományos munkát tett közzé, mely a foszfor és az érző tudományos kutatása terén végzett munkáját ismertette. A Honvéd Háború alatt Arhuzov akadémikus tanítványaival doktor Kamajjal és Razumov docenssel a vegyi gyárakban sok újítást vezetett be. Ezért a munkájáért dr. Kamaj a kormánytól a „Znak pacsota” kitüntetést kapta.

Doktor Kamaj Gilim folytatja kutatásait a foszfor organikus összetételeiről. Sikerült neki rendkívüli egyszerű és eredeti módon éteret kapnia, amelynek létezését lehetőséggel a külföldi tudósai is tudomással bírtak, de az éter előállítása egyiknek sem sikerült. — Ma már számos európai és amerikai tudós előtt ismert Kamaj Gilim neve.

Miért kellett a bányákat államosítani?

A kérdésre rávilágít saját keserves élettapasztalatom.

1943 december 8-tól a nógrádi sipeki bányában dolgoztam, amelynek akkoriban báró Rudnyánszky volt a tulajdonosa, aki annakidején sem az ellátásunkról, sem a megdolgozott munkahárunk kifizetéséről nem gondoskodott, ellenben a kiutalt bakkancsokat és az élelmiszereinkre kiadott zsejt elletelte. A végén a felszabadító vörös hadsereg elől elszökve magával vitte a munkásság bérét és 500 000 pengő adósságot hátrahagyva nyugatra párolgott. A felszabadulás után, 1945 november közepén Bácsfaluasi Béla és társa tartotta üzemben a bányát. Ez a régi tulajdonos szellemében folytatta tovább üzemeltetést és az általa elküldött különböző alján szélbámosságokon kívül a munkásságnak kiadott terméskétszámok ellenőrzését, ugyancsak béréink kifizetése nélkül elszellett.

Hiába jártam én magam is jogos és keserves munkával kiérdemelt bérérem után, ezideig semmi eredményt sem értem el, pedig Bácsfaluasi és szélbámós társát a szécsényi rendőrségen két ízben is feljelentettem, de pénzemből hozzá jutni nem tudtam és az elene folyamatba tett eljárásról sem értesítettek.

1946. június 15-ig a bánya szü-

netelt. Akkor Kiss Zoltán államosítási miniszteri biztos Rigler Károlynak adta át a bányát, amely augusztus végéig 22 emberrel dolgozott. Az államlunk ez idő alatt megdolgozott munka bérünket, bár azt a miniszteri biztosnál és az üzem tulajdonosánál többször erőlyesen sürgettük — nem kaptuk meg. Julius 15-től kb. 500 q szenet termeltünk ki és miután Rigler Károly bérünk kifizetése nélkül megszőkött, a szén értékesítése árán akartuk kárunkat legalább részben megtéríteni.

A szén értékesítését azonban az Ár és Anyaghivatal nem engedélyezte.

A magán kezben levő bánya eddigi szélbámós és a bányamunkásság bőrére spekuláló tulajdonosai többek között az alábbi károkat okozták nekünk az érdekeinket dolgozó bányászoknak: április és május hónapban elvégezt 482 n üzemet, közülük 12 waggon szén a napon teljesen elporlad és tönkremegy, mert elszállításáról senki sem gondoskodik.

Mi pedig fizetés és ellátás nélkül családostól éhesen tengeljük életünket. Ráadásul a munkásságot cserbenhagyó és fizetésünkkel megszőkött Rigler Károly helyett az állam lesz kénytelen kiegyenlíteni 6041 forint tartozását.

Hát ezért kell még a legkisebb bányáüzemnek is állami kezelésbe venni.

És Nektek kedves bányász társaim! Legyen a mi sorsunk intő példa a Ti számotokra. Ez csak egy kis része annak a tömördek gaszemberiségnek, ami a magánkezelésben levő üzemek alkalmazottjaival elkövetnek. Mi boldogok leszünk, ha a nógrádi-sipeki bánya állami vezetéssel továbbra is üzemben tartva munkát és kenyeret adna éhező családunknak.

Salgótarján iskolái számokban

A salgótarjáni iskolákban és ovókban összesen 3309 tanuló vagyó jár. Ez számban nincsenek benne a cigányok. Közülük épp csak mutatóba akad 1-1 az iskolákban, a zöme még hiányzik és arra vár, hogy erőszakkal betereteljék. Sok helyen szomorú képet mutatnak a tanulók. Nincs rendes ruha sem lábbeli. Drága a tankönyv és füzet, kevés a forint és így a tanulók legtöbbje csak vendégségbe jár az iskolákba.

Sokat könnyítenek azok az üzemek, amelyek alkalmazottaik gyermekei számára megveszik és szétosztják a szükséges felszerelést. A városiak zöme a MNDSZ segélyére vár és számít. Megosztásuk: az áll. általános fiúiskolába jár 412, a leányiskolába 369 tanuló. Az acélgyári áll. fiúiskolába 383, leányiskolába 327, az acélgyári népiskola VII—VIII o ba 48 tanuló.

Az iparostanorcsikolába 138, a községi tanorcsikolába 166 tanuló. Az áll. polgári fiúiskolába 194, leányiskolába 162, a dolg. polg. isk. 35 tanuló. Az áll. gimnáziumba fiú 276, leány 74, dolg. gimn. 93 tanuló. Áll. keresk. középiskolába fiú 186, leány 82, dolg. keresk. isk. 68 tanuló. Az acélgyári dolgozók ipari középiskolájába 58, angol nyelv tanfolyamra 15 hallgató.

Feltűnő, hogy nemcsak a nem-kötelező iskolákban, hanem a tanköteles korúknál is kevesebb minden iskolában a leány, mint a fiútanuló.

A Madisz II. Országos Kongresszusa 1946 október 9-13

A Madisz a magyar ifjuság legnagyobb és legbarcosabb szervezete, október 9-13-ig rendezti II. Országos Kongresszusát. Ez a Kongresszus az egész magyar ifjuság hatalmas ünnepe lesz.

Az ország minden részéből több mint 2000 ifjú fog összegyűlni Budapesten, hogy megtárgyalja ifjuságunk időszerű kérdéseit és meghatározza a jövő fejlődésének irányát.

Tíz ország ifjuságának és Demokratikus ifjusági Világszövetség képviselőinek megjelenése mutatja, hogy ez a Kongresszus nemzetközi szempontból milyen kiemelkedő jelentőségű.

Az egész ország ismeri és megbecsüli azokat a nagyszerű eredményeket, amelyeket a Madisz a reakció elleni harcban és az ország ujjáépítésében elért. Ezek az eredmények jogosítják fel ifjuságunkat, hogy szocialista és kulturális szükségleteinek kielégítése érdekében most felemeli szavát. Madisz II. Országos Kongresszusa az ifjuság jobb életkörülményeibe való joghoz folytatott harc legjelentősebb állomása lesz.

Az egész ország ifjusága nagy várakozással tekint a Kongresszusra és készülődik a magyar ifjuság e rendkívüli fontosságú nagy találkozására.

Törpénk zsirellátása

Na végre kedves Törpém! — dörzsölte kezét boldogan öreg szerkesztőnk — Már azt hittem, hogy a héten nem lesz szerencséd.

Nincs magának olyan szerencséje, hogy engem elkerüljön. Bevágnak én időben mint a világ. Pedig tudja-e, hogy egyenesen a föld alól jöttem ide.

Hát persze, hiszen a bányában dolgozik. Tévedésben van kedves szerkesztő ur. — Csak dolgoztam! A héten nem volt zsirunk a főzéshez és hiába mondtam az asszonynak: „szegény ember vízzel főz”. — Azt mondta hogy vigyázzak, ne idegesítsem mert úgy járok, mint boldogult szent János.

Nem értettem az összefüggést, de hamar elparologtam, mert láttam, hogy éppen azt az olajat veszi elő, amit multkor kaptam az üzemből. Nem akartam, hogy olajat öntsünk a paprikás krumpi helyett a tűzre.

Aztán jutott eszembe, hogy szent Jánost olajba főzték. Na monddok magamban mégis csak szerencse kell a bányász elatnez, mert most majdnem a Nepumoki sorsára jutottam.

Mig úgy tűnődtem bozzam lép egy nyajas képű idegen és oldalba bök, mondván: olaj kellene?

Kellene a Manónak! — mondom (bár rögtön megbántam, mert szegény Manó sógorom, mint tetszik tudni a folyadékok közül csak a bámozott szőlőt kedveli).

Gyűjlek csak velem mondta belemkérve a Manó is tölem vett olajat. Nálam finom repce olajat kap.

Hápi ci — mo diam, mert nagyon náhis vagyok. Az az — mondja a nyajas képű idegen repce. Literje 20 forint, azzal már ráncigált is lefelé egy pincelejáraton.

Igy kerültem a földalatti Salgótarjánba. Mondhatom ilyen időt helyen még nem jártam életemben — pedig szolgáltam a 7 törpe közt a Hősehrkével (ha ballotta hírét) a pesti vurstliban, ahol a barlangvasút jár, de az a barlang nem volt ilyen fekete. — És az árak, amiket a nyajas idegen elémtárt. Nahát! Olyan fekete szemet mi nem termelünk Tarjánban.

No de erről jobb nem beszélni. Megyek is már. Persze megy a rendőrségre feljelenteni a bí'ang feketézőt, Istén mentse! Hova gondol?

Megyek vissza a bányába dolgozni, majd csak gondoskodik a göré (azt hiszem így mondják?) a zsirunkról. Addig meg elég lesz ez az olaj.

Hát mit gondol, majd megvárom, hogy az asszony engem olvasszon ki a kölcsönös mellé?

(Öreg szerkesztőnk hangtalanul összeesett a stabilizációról írt vezércikke mellé. A forint védő bizottság tagjai viték baba bordon, de meg is fogadták utközben, hogy rendet csinálnak a salgótarjáni piacon.)

Sic.

Elveszett egy női táskafontos iratokkal és élelmiszerjeggel. A tulajdonos özv. Petonszky Lászlóné kéri a becsületes megtalálót hogy adja le a Végnyomdában.

Hirdetmény

A Salgótarjáni Dolgozók Ipari és Gazdasági Termelő és Értékesítő Szövetkezete közözi hogy az általa bérbevett téglagyárban (Acél-féle téglagyár) elsőrendű minőségű téglavásárolható.

Érdeklődők forduljanak a téglagyár irodájához (Salgótarjáni Üveggyár RT.) ahol a szükséges felvilágosítást megszerezhetik, illetőleg a vásárlást lebonyolíthatják.

Elnökség.

Munkás-paraszt kultúr-szövetség hírei

Örömmel értesítjük Salgótarján közönségét, hogy Bihari Zoltán városunkban közszereletnek örvendő színművész vezetésével az üveggyár „Kossuth” munkás színjátszó csoportja megkezdte működését.

A közeljövőben „Dankó Piata nótája” című daljátékot mutatják be. Hiszük, hogy Bihari Zoltán, nagy tudása és meleg szíve hamarosan komoly sikerekkel gazdagítja az üveggyári színjátszók hírnevét.

—o—

Zagyvapálfalvai üveggyár kulturcsoportja hamarosan a legszebb előadásokkal fogja meglepni, nem csak Zagyvapálfalva, hanem Salgótarján közönségét is. Minden elismerésünk és dicséretünk Bujóvszky „Toti”-é, aki fáradságot nem ismerve a magyar demokratikus ifjúság kulturális neveléséért mindent elkövet.

—o—

A multszámunkban közölt színjátszó verseny határidejét október 5-ig meghosszabbítottuk.

Rendőrségi hírek

A napokban érdekes élményben volt részük a helybeli és a környékbeli rendőröknek. Magos r. szds. belügyminiszteri kiküldött látogatott be városunkba és megtartotta leépítési munkálatait. Az ország gazdasági helyzete úgy kívánja, hogy mindazokat, akiket az állam kellő keppen fizetni és jelenleg támogatni nem tud, elbágyják a rendőrtestületet. A rendőrök még egyszer átesetek a sorozáshoz hasonló vizsgán. Be kellett bizonyítaniuk, hogy szívvel-lellekkel rendőrök akarnak-e maradni, megbízható, biztos munkaadók-e és hogy szellemileg és fizikailag alkalmasak-e a rendőri pályára és ezen keletlenül a demokrácia védelmére. Volt, aki lemondott, azonban még többen voltak, akik alávetették magukat a rendőri regának és vállaltak a nehéz szolgálatot, az áthelyezés veszélyét és a további áldozatokat. Jelenleg nehéz a megélhetés a rendőrségen, hisz egy rendőrhavi fizetése 104 Forint, de bizunk a jobb jövőben és hiszük azt, hogy napról-napra, percről-percre javul a helyzetünk.

A rendőrség a demokrácia védője, de ha kell sújtó karja — mondotta Oczel képviselő elvtárs a rendőregyletben. Ennek a kárdoznak mindig csak erősödni, acélosodnia kell, ez a kard nem gyengülhet. Jól tudjuk, hogy a mai rendőrség mint a demokrácia védelmezője és biztos bástyája, a reakció részéről állandó támadásnak és rossz indulatu kritikának van kitéve. Azonban ez a kritika, ez a támadás már nem veszélyes, mert tetteikkel, cselekedetükkel bebizonyította a rendőrség, hogy büke és méltó a demokrácia, a nép bizalmára, szeretetére és támogatására. Ne legyünk türelmellenek a rendőrséggel szemben ne támadjuk ok nélkül. Gondoljuk csak el, milyen egy rendőrnek az élete, 24 óra szolgálat, esetleg esőben sárban, azután pedig 20 óra olyan szabadidő, amikor bármilyen eset előadódhatik, hogy a rendőrt ismét szolgálatba szólítsák.

Hogy vannak hibák, elismerjük, azonban erre csak azt tudjuk válaszolni: Nincsen ember hiba nélkül. Ezeket a hibákat keressük, kutatjuk és akarjuk orvosolni, nem rossz indulatu kritikával. Országszerte szervezik a rendőrséget. Salgótarjánban Magos r. szds. belügyminiszteri kiküldött volt, aki nem ígért, nem ámult, hanem őszintén feltárta, mily nehéz helyzet

ben van a rendőrség, mily nehéz magának az országnak a helyzete.

Megbízható, lelkiismeretes munkát akar az ország látni a közéletben és ezeket a munkásokat kellőképpen meg is akarja fizetni. A jó fizetésnek pedig egyik alapja a leépítés. Azok, akik kikerülnek a rendőrség testületéből, ne veszítsék el életkedvüket, munkakészségüket, hanem továbbra is segédkezzenek a demokrácia felépítésében, stabilizálásában és olyan pályát válasszanak maguknak, ahol a nép érdekeit a legjobban tudják szolgálni. Ne feledjék senki, hogy önzetlen önfelajánlással polgároknak van szüksége az országnak és épülő demokraciáknak.

Párthírek

Pártnapi előadók névsora:

1946. október 1-én:

Délután 2 órakor: Gágyár Nagy Béla.

Délután 6 órakor: Acélgár Bogárné József, Salgó Godó H. István, Üveggyár Boros Antal, Posta Takács András, Városháza Kádár József.

Este 7 órakor: Banya Varga Albert, Forgách Szankovics István, Somlyó Basti Sándor, Varos I. körzet Jakab Sándor, Zagyvapálfalva Müller Pál.

Október hó 4-én:

Délután 5 óra: Rendőrség Hegyháti Lajos.

Délután 6 óra: Baglyas Égner Rezső.

—o—

Nagybóci elvtársaink szeptember 15-én népgyűlést tartottak, melyen Dömötör elvtárs nemzetgyűlési képviselő adott politikai beszámolót. Beszédében párhuzamot vont a régi feudális munkás-paraszt élvonó rendszer és a most épülő népi demokrácia között. Nagy áttekintést nyújtó beszéde a hallgatóság nagy tetszésével találkozott.

A népgyűlést ottani elvtársaink lovas legény csoport összeállításával és felvonulás megrendezésével vezették be. Impozáns látványt nyújtott a népviseletbe öltözött lányok csoportja, akik Rakosi elvtárs képét vitték, ezzel akarván kifejezni hálájukat a forint atyjának.

—o—

Pásztón szeptember 15-én körzeti aktív ülést tartottak, melyen Jakab elvtárs körzeti titkár tartotta a belpolitikai és Nagy elvtárs a külpolitikai beszámolót. Az ülésen tíz szervezet vett részt 25 kiküldöttel.

—o—

A megyei pártiskola számára a szécsényi járás eddig 110 kg burgonyát, 25 kg babot és 20 litot gyűjtött.

—o—

Külön dicséretet érdemel a Rau Albert aknai szervezet. Ottani elvtársaink Szakvári elvtársnő vezetésével a pártiskola részére 45 kg burgonyát, 38 kg lisztet, 22 kg babot és 12 db tojást gyűjtöttek.

—o—

A MKP Nógrádmegyei Bizottsága Pártbizottsága 1946. szept. 20-án megtartott ülésén Zsidai József volt szécsényi járási titkár fegyelmi ügyben a következő határozatot hozta:

HATÁROZAT:

A Magyar Kommunista Párt Nógrádmegyei Bizottságának Pártbizottsága Zsidai József Benczurfalvai lakos, volt szécsényi járási titkár a MKP tagjai sorából azonnali hatállyal kizárja, ezzel egyidejűleg minden funkciójától visszahívja.

Indok: Zsidai József a MKP feladott vezetőségét tudatosan félrevezette, hamis szervezeti jelentéseket adott be,

csak azért, hogy a III. Kongresszus versenyének I. díját megnyerje. Megállapították, hogy nevezett a felsőbb pártszerveknek belé helyezett bizalmával visszatért, ezen tette vonja maga után jelen határozatot.

Félszáz utazás Budapestre.

Szeptember hó 28-án nyílt az „Őszi Kertgazdasági és Kisállattartás” a budapesti állatkertben. Ez a kiállítás mutatja be a magyar kertgazdaságok változatos és sokoldalú foglalkozási ágait. Gyakorlati bemutatót ad többek között a baromfi és nyultenyésztés, méhészet, mindenféle háziipar, gyümölcs és szőlőtermelés, gyümölcszörpök készítésére és sok más egyéb kertgazdasági teendőkre. Különös érdekessége a vásárnak, hogy a kertgazdasági és állattenyésztési eszközeiket ott helyben beszerezhetik a gazdák. A vásár vezetősége lehetővé tette, hogy a vidéki közönség látogatáshoz Budapestre a vásár megtekintésére és ezért az IBUSZ menetjegyirodák útján félszáz utazásra jogosító igazolványokat ad ki, mellyel egyidejűleg a vásár kétizben megtekinthető. A Budapestre való utazással csak félszáz menetjegyet kell váltani és legkésőbb október 18-án kell visszautazni a kiindulási állomásra.

SPORT

Magalakult városunkban a Magyar Kosárlabda Szövetség II. kerülete. A Magyar Kosárlabda Szövetség Salgótarján székhellyel második kerületébe Salgótarján, Hatvan, Balassagyarmat, Eger, Kisterenyé, Zagyvapálfalva, Salgóbanya helységek kosárlabda csapatait osztotta be. A kerület eddig megbízott előadója Scholtz Rezsőnek előkészítő munkálatai után f. hó 4-én tartotta közgyűlését, melyen alábbi tisztikart választotta meg:

Elnök: Vertich József, alelnökök: Gémesi László, Kövágó Karoly és Fekete Lajos, főtitkár: Scholtz Rezső, jegyző: Honzsig István, pénztáros: Krajcsi János, ellenőr: Oadrecska Károly, női megbízott: Ster Erzsébet, játékvezető elnök: Kökény Gyula, fegyelmi egyesbíró: Geszner Dezső, női kapitány: Balázs Maris, férfi kapitány: Horváth Pál.

A megválasztott vezetőségre vár a feladat, hogy a városunkban már szépen idülő kosárlabda életet a kerület egész területére kiterjessze és ez, a mindinkább közkezdveltségnek örvendő sportot a kerületben erősen népszerűvé tegye. Mint bennünket tájékoztattak, hamarosan kiírásra kerül a kerületi bajnokság úgy női, mint férfi csapatok részére, valamint tervbe van véve, hogy a kedvező vasúti összeköttetést kihasználva további városokat is kapcsoljanak a kerülethez.

Kerülethez intézett mindenemő megkeresést (levelet) alábbi címre kéri a vezetőség: Scholtz Rezső főtitkár, Starján, acélgár.

Kéziratot nem adunk vissza és megőrzését nem vállaljuk!

Csak teljes című levélre válaszolunk!

Ölkeket minden osztoztörök este 6 óráig kérjük a MKP megyei bizottságához beküldeni.

A szerkesztőség.

„MUNKÁS SZÓ”

demokratikus hetilap.

Felelős szerkesztő: dr. VASS GYULA.

Felelős kiadó: MEGYEHAZY LAJOS.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Fő-u. 45.

Kéziratok erre a címre küldendők.

Nyomtatott Vég Kálmán könyvnyomdájában Salgótarján, Fő-utca 66.